БУКОВИНСКІИ РУССКО-НАРОДНІИ ПѢСНИ.

Собравъ
отъ народа въ заставнецкомъ повѣтѣ.
ПАРТЕНІЙ РУСНАКЪ.

КОЛОМЫЯ.
Черенками и накладомъ М. Бѣлоуса.
1908.

Bukovynski

Буковински̂

Русско-народнiи

ПѢСНИ.

Собравъ

зъ устъ народа въ заставнецкомъ повѢтѢ.

ПАРТЕНІЙ РУСНАКЪ.

КОЛОМЫЯ.
Черенками и накладомъ печатни М. БѢлоуса.
1908.

Пѣснь I.

Ой загнѣвався, тай розсердився
Тай мôй милый на мене,
Коня сѣдлае, самъ ся збирае
Тай ѣде причъ ôтъ мене.

Ой гдежъ ты ѣдешъ, гдежъ ты поѣдешъ
Тай мôй милый ôтъ мене?
Недалесенько мое серденько
Я ся верну до тебе.

Ой ты такъ кажешъ, ты такъ говоришъ
Шобы я не тужила.
Буду тужити, хоть бы не жити,
Бомъ тя вѣрно любила.

Ой нагадай собѣ, тай мôй миленькій
Та якъ мы ся любили,
Въ вишневôмъ саду по огородочку
За руки ся водили.

Ой ягôдки рвала, ягôдки рвала
Тай тебе годовала,
Мêдъ вино брала, мêдъ вино брала
Тай тебе наповала.

Ой годувалам, та наповалам
Якъ маленьку дитину,
Ты мене лишивъ, менесь покинувъ
Якъ на полю билину.

Ой на поли билина, въ полю билина
Вѣтерь нею хитае,
Я ще молода, такъ якъ ягода
Въ минѣ сердце вмлѣвае.

Ой не вѣй вѣтре по чистôмъ полю,
Тай на тоту билину,
Не покидай мя, ты мôй миленькій
Бо безъ тебе я загину.

Пѣснь 2.

Ой на горѣ дубъ, дубъ, тече вода зъ дуба,
Бѣдна-жъ моя головочко, пôйшламъ за нелюба.

Зачало ся смеркати, кличе нелюбъ спати,
Шо-жъ я буду нелюбочку съ тобовъ розмовляти.

Ой на день вже свитае, нелюбъ ся пытае:
Та чого-жъ ты моя мила тяженько здыхаешъ?

Чи хлѣба не маешъ, чи соли жадаешъ,
Чи зô мною молоденькимъ мешканя не маешъ.

Ой я хлѣбця маю, соли не жадаю,
Лишъ съ тобою нелюбочку мешканя не маю.

Пôйду-жъ я до гаю, та наломлю лому,
Занесъ мене дурный розумъ у чужу сторону.

Ой то чужа старононька, ни отця, ни неньки,
Лишь у саду-винограду, куютъ зазуленьки.

Зазулько сивенька, закуй ми зъ раненька,
Чому-жъ мене не жалуешъ, моя рôдна ненько.

Ой якъ-же я тя доню, маю жаловати,
Ôтдаламъ тя за доброго, було шановати.

Пусти мене нелюбочку, въ вишневый садочокъ,
А я-жъ тобѣ не столочу жадныхъ ягôдочокъ.

Ой лишъ урву зъ рожи квѣтку, тай пущу на воду,
Плыни, плыни зъ рожи квѣтко, ажь до мого роду.

Плыла, плыла зъ рожи квѣтка, на камени стала,
Прîйшла мати воду брати, ту квѣтку пôзнала.

Ой ты доню рôкъ лежала, чи два хорувала,
Тай шо твоя зъ ружи квѣтка, на водѣ зôвяла.

Не я мамко рôкъ лежала, нѣ два хорувала,
Ôтдалась мя за нелюба, я забановала.

Ой ôтдалась мя моя мамко, за нелюба въ чужину,
Вѣдай-же я моя мамко, марне зъ свѣта згину.

Пѣснь 3.

Ой засвѣти мѣсяченьку, та на тоту темну нôчку
Най-же я перейду, най я переплыну до милои
быстру рѣчку.

Быстровъ рѣчковъ плываю, свою милу споминаю,
Ой, где-жь моя мила, файна чорнобрива,
въ чужôмъ краю пробувае.

Ой, вôйшовъ я до сѣней, тамъ вечеряти сѣли,
Лишень моя мила, файна чорнобрива
вечеряти не сѣдае.

Ой, ввôйшовъ я до хаты, тамъ полягали спати,
Лишень моя мила, файна чорнобрива,
тай спатоньки не лягае.

Коло стола сумно сидитъ, дрôбнû листы пише,
Дрôбнûй листы пише, дитину колыше
съ буйнымъ вѣтромъ розмовляе.

Не вѣй вѣтре, не вѣй буйный, та на мою свѣтличеньку
Свѣтлиця бѣленька, дитина маленька,
я ще сама молоденька.

Ой, мôй милый въ чужôмъ краю, въ чужинѣ пробувае,
У чужинѣ пробувае, въ чужôмъ краю тамъ спѣвае,
а за мене не згадае.

Пѣснь 4.

Черезъ дорожечку, тамъ кума моя
Черезъ тоту куму житя не маю.

Ой, я не спавъ, та не буду спати,
Давай менѣ мила кумко що повечеряти.

Ой ты не спавъ, та не будешъ спати.
Не дамъ ти миленькій нѣцъ вечеряти.

Плыли гусоньки на воду броду
Гей-же я за ними, ажъ до свого роду.

Плыли гусоньки бистровъ водою
Гей-же я за ними, ажъ до милои.

Черезъ рѣчку плывимъ, тай неумивався
Та я своей милой не сподобався.

Вернуся до рѣчки, тай умию ся,
Може своей милôй сподобаюся.

Вернися миленькій, тай не вмивай ся,
Ты вже менѣ милый, тай сподобався.

Есть въ мене кернична, надъ перелазомъ,
Вмыемъ ся миленькій, обое разомъ.

Есть въ мене рушничокъ, шей съ торочками,
Утремъ ся миленькій, бѣлыми ручками.

Шовкова фусточка, шовкомъ зашита,
Таки-жъ тебе любю, хочъ буду я бита.

Хочъ буду я бита, а знаю за кого,
За щирого сердця, свого миленького.

Пѣснь 5.

Гей шумъ по дунаю, а я пю не гадаю,
Вгнѣвалася мила, ще вчера зъ вечера,
говорити не гадае.

Пôйди, пôйди малый хлопче, введи коня вороного,
Чей-же заговоритъ хоть слова промовы,
тай до мене молодого.

Нвчо-жъ тобѣ мôй небоже, воронъ коникъ непоможе,
Якимъ не любила, любити не буду,
говорити не гадаю.

Пôйди, пôйди малый хлопче, унеси ми сѣдельце,
Чей же заговоритъ хоть, слово промовитъ,
тай до мене щире сердце.

Нѣчо-жъ тобѣ мôй небоже, тай сѣдельце не поможе,
Якимъ не любила, любити не буду,
говорити не гадаю.

Пôйди, пôйди малый хлопче, унеси ми сукману,
Чей-же заговоритъ, хоть слово промовы,
тай до мене моя мила.

Нѣчо-жъ тобѣ мôй небоже, та сукмана не поможе,
Якимъ не любила, любити не буду,
говорити не гадаю.

Пôйди, пôйди малый хлопче, унеси ми нагайку,
Чей-же заговоритъ, хоть слова промовы,
та въ недѣлечку зъ ранку.

Нѣчо-жъ тобѣ мôй небоже, та нагайка не поможе,
Якимъ не любила любити, не буду,
говорити не гадаю.

Якъ зачала нагайка, по тѣлѣ шумѣти
Тогда взяла миленька до милого
жибонѣти.

Ой ты мôй милый муже, не бій мене дуже
Мое бѣле тѣло, такъ якъ папѣрь бѣле
болить мене дуже.

Пѣснь 6.

Ведутъ кони зъ Тернополя, кôнь дорогу чуе,
Кобы я ся довѣдала, где милый ночуе.

Гей ночуе мôй миленькій, въ глубокôй долинѣ,
А самъ понесъ подарунки молодôй дѣвчинѣ.

Бодай тебе дѣвчиночко хороба напала,
Кôлько-жь ты ся подарункôвъ ôтъ мене набрала.

Не клени мя мôй миленькій, не клени, не клени,
Стоятъ твои подарунки въ мальованôй скринѣ.

Бо якъ будешъ мôй миленькій, мене проклинати,
Будутъ твои подарунки ôкномъ вылѣтати.

Ой дай мамко злотнî ключи, най розôмкну скриню,
Най я свому миленькому подарунки кину.

Ой зачала дѣвчиночка скриню розмыкати,
Тай зачали подарунки ôкномъ вылѣтати.

Выйди, выйди дѣвчиночко на затильнî двери,
Та покажи бѣлî ручки, золотî перстенѣ.

Бѣлî ручки не покажу, бо щемъ не вмивала,
Перстенѣ не покажу, самамъ куповала.

Пѣснь 7.

Гаемъ, гаемъ квѣтко моя, будь здорова любко моя,
Бо вже тебе покидаю, я вже другу любку маю.

Хотьбымъ нерадъ, але мушу,
Розкохала шельма душу.

Зъ-пôдъ явора зеленого, крыга леду студеного,
Крыга леду розтопися, ты чорнява ôтступися.

Ты чорнява ôтступися,
Ты бѣлява присунися.

Шкода цвѣту бѣленького, шкода мого миленького,
Шкода цвѣту бѣленького, шо ôнъ марне обпадае.

Якбы не то сонце зъ вѣтромъ
Цвѣтъ бы не обпадавъ,

Шкода мого миленького, шо ôнъ мене покидае,
Якбы не та шельма друга, ôнъ бы мене покохавъ.

Пѣснь 8.

Червона калино, чомъ не процвѣтаешъ,
Молода дѣвчино, чомъ стоишъ думаешъ,

Якъ ми нестояти, думку недумати
Любиламъ жовняра, теперь невидати.

Любиламъ жовняра, хлопця молодого
А теперь не буду, поки житя мого,

Молода дѣвчина, три ночи не спала,
Три ночи не спала, дрôбный листъ писала.

Дрôбный листъ писала, на вкраину слала,
До того жовняра, шо вѣрно кохала,

Ой въ недѣлю рано, тай ше не вмивався
Взявъ той листъ у руки, тай перечитавши.

Ходитъ жовнѣръ, ходитъ, въ рукахъ чакуноситъ
Въ пана капитана, на урльопъ ся проситъ.

Ой пане-жъ мôй пане, пусти мя до дому
Бо пише дѣвчина, шо вже мае сына.

Ой пустю-жъ тя пустю, але не самого,
Скажу осѣдлати, коня вороного,

Жовняре, жовняре, дурный розумъ маешъ
Шо чужу причину, за свою прiймаешъ.

Ой пане-жъ мôй пане, не можу казати,
Бо моя причина, буде Богъ карати.

Ѣде жовнѣръ ѣде, врата втворяе
Выходитъ родина, жовнѣра витае.

Жовняре, жовняре, ты наша родина,
Бо зъ пôдъ твого плеча, сестра мае сына.

Ввôйшовъ до свѣтлицѣ, дѣвчина хоруе,
Припавъ до лужечка, у личко цѣлуе.

Цѣлувала-жъ бы тя, лихая година
Ôтцурала мя ся, вся моя родина.

Ôтцурали мя ся, мôй отецъ тай мати,
Ты мя ся ôтцуравъ, шо тя не видати.

Пѣснь 9.

Червона калино, чомъ не процвитаешъ,
Молода дѣвчино, чомъ мя ся цураешъ.

Не цурайся мене, я тебе не буду,
Я съ тобовъ дѣвчино, женитися буду.

Пôйду я до коршмы, та сяду на лавку,
Арендарко Хайко, дай горѣвки кварту,

Дай горѣвки кварту, тай тои доброи
Най я ся напю, до свои милои.

Арендарко Хайко, горѣлка не пьеся,
Коло мого сердця, гадиночка вьеся,

Вьеся она вьеся, хоче зимовати
Хоче менѣ молодому, вѣка вкоротати.

Ой мавъ-же я волы, мавъ я коровы,
Черезъ тебе мила, забрали докторы.

Ой мавъ-же я возы, мавъ я и повозки
Черезъ тебе мила, забрали ворожки.

Пѣснь 10

Ой тамъ пôдъ лѣсомъ, пôдъ дубиною
Тамъ сидѣвъ голубъ, зъ голубиною.

Сидѣли-жъ они и розмовляли,
Сивымъ крилечкомъ ся обгортали.

Закрався стрѣлецъ, зъ темного луга,
Стрѣливъ у дуба, убивъ голуба.

Голуба вбивши, голубку ймивши,
За сине море, запровадивши.

За сине море, за крутый берегъ,
За крутый берегъ въ садокъ вышневый.

Дае голубцѣ изъ кедра пшеницѣ
Сыпле голубцѣ зъ моря водицѣ.

Голубка не ѣстъ, голубка не пье,
Въ вишневый садокъ плакати иде.

Чому-жъ ты не ѣшъ, чому-жъ не пьешъ,
Лишъ вишневый садокъ плакати идешъ.

къ маю ѣсти, якъ маю пити,
кій свѣтъ красный, нема съ кимъ жити,

Ой есть у мене сто паръ голубôвъ,
Выбирай собѣ, котрый твôй любый.

олубка брала перебирала.
[ема такого якого мала.

Ой мôй бувъ милый, файный чорнобривый,
На личку бѣлый, ще й сиво-крилый.

[ети голубко у чисте поле,
}о ты у мене въ тяжкôй неволи

Голубка летить, тай собѣ гудитъ
Шо жити безъ пари въ свѣтѣ не будетъ.

Пѣснь II.

Червона калина розпукаеся,
Гей молода дѣвчина прибираеся.

Чомъ трава зелена, близко вода
Гей хороша дѣвчина, бо ще молода.

Гей вижу, я вижу по своимъ виду
Гей соловѣй щебече въ вишневôмъ саду.

Щебече, щебече по галузю скаче
Гей галузя ломае на село кидае.

Кидае, кидае на середъ села,
Гей на ту уличеньку, где моя мила.

Ой ты мôй милый, не стôй зомновъ
Гей бо говорятъ люди, шо жію съ тобовъ.

Та най говорятъ, на говорются,
Гей хороша дѣвчина, най налюбюся.

Пѣснь 12.

Гей орле орле, сивый соколы
Гей орле орле сивый соколи,

Ты свѣтомъ лѣтаешъ
Всюда буваешъ.

Чи не бувъ ты орле въ моей сторонѣ,
Чи не бувавъ-же ты въ моей милои.

Гей бувъ-же я бувъ, я въ твоеи сторонѣ,
Тай ночовавъ-же я въ твоеи милои.

Чи шо робитъ мила, чи робитъ чи нѣ,
Ой чи тужитъ чи нѣ, мила по менѣ.

Ой тужитъ, тужитъ ше й барзо лежитъ,
Тай правовъ рученковъ, за сердце держитъ.

Коло неи мати, якъ тиха вода,
Гей устань Ганусьо, бо щесь молода.

Гей устань Ганусьо, устань молода,
Гей бо ѣде милый, у гостѣ до насъ.

Гей Ганусья встала, якъ не лежала
Тай всѣ свои слуги позбуджовала.

Гей встаньте слуги, встаньте не лежѣтъ,
Тай засвѣтѣтъ свѣчки яро восковî.

Замѣтайте дворы всѣ каменî,
Тай застелѣтъ столы жовто тисовî.

Пѣснь 13.

Ой ôтсе гора, а ôтси друга
Межи тыми горочками ясная зоря.

Ой, а я гадавъ, шо зоря зôйшла
А то моя файна любка, по воду пôйшла.

Ой я за нею, якъ за зорею
Сивымъ конемъ, чистимъ полемъ навздоганяю.

Якъ навздогонивъ, тай заговоривъ,
А кто-жъ тебе моя мила, такъ рано збудивъ.

Я ще молода, тай не дрѣмлива
Лишень на свѣтъ зазоряло, я вже ся вмыла.

Дѣвчино моя, напôй мнѣ коня,
Не напою, бо ся бою, бо щемъ не твоя.

Якъ буду твоя, напою ти два,
Зъ кидровои керниченьки зъ нового ведра,

Кôнь воды не пье. копытами бье,
Варуй же ся дѣвчиночко, бо ôнъ тебе вбье,

Ой якъ ôнъ мене вбье, то слава буде,
Ой маю-жъ я меншу сестру, за тебе пôйде.

Я зъ меншовъ сестровъ розпращаюся,
А зъ тобою дѣвчинонько я звѣнчаюся.

Гей селомъ ѣхавъ, никто не здыбавъ,
Тай зъ крутого бережочка головку скрутивъ.

Россійска пѣснь 14.

Зеленой ґарьоть, на время цвитьоть,
Какъ да бѣдный, салдатъ я въ ґаражъ идьоть,

Какъ да бѣдный салдатъ, я въ ґаражъ идьоть
Сѣномъ лошадь кормитъ, а самъ водку пьоть.

Сѣномъ лошадь кормитъ, а самъ водку пьоть,
Какъ пойдетъ на войну, тай тамъ онъ умріотъ.

Служилъ я у Государя, двадцятъ и пять лѣтъ,
Получилъ я собѣ, хорошій бѣльотъ.

Ой есть въ поли пуща, деревянный крестъ,
Ой тамъ лежоть салдатъ, верхъ него крестъ.

Какъ да бѣдный салдатъ, подъ крестомъ лежоть
Его ясна шабля, на крестѣ висьоть.

Его ясна шабля, на крестѣ висьоть
А солдату земля, груздѣ додадьотъ.

Пѣснь 15.

Ой летѣла зазуленька, черезъ море въ гай,
Гей, гей, черезъ море въ гай.

Та впустила сине перце, на тихый дунай,
Гей, гей, на тихый дунай.

Плыни плыни сине перце, въ тихû береги
Гей, гей, въ тихû береги.

Роздай Боже мою кривду, на всѣ вороги,
Гей, гей, на всѣ вороги.

Та якъ тому синому перци въ тихôмъ дунаю,
Гей, гей, въ тихôмъ дунаю.

Тай такъ менѣ молодому, я въ чужôмъ краю
Гей, гей, я въ чужôмъ краю.

Въ чужôмъ краю пробуваю, якъ билинка въ полю,
Гей, гей, якъ билинка въ полю.

Никто менѣ не порадитъ, головочку моя,
Гей, гей, головочку моя.

Не порадитъ, непорадитъ, нѣ братъ, нѣ сестричка,
Гей, гей, нѣ братъ, нѣ сестричка.

Лишень менѣ тай порадитъ, чужа чужиничка,
Гей, гей, чужа чужиничка.

Ой маюжъ я три сестрицѣ, а четвертый братъ,
Гей, гей, а четвертый братъ.

Казаламъ си позирати въ яблôнковый садъ,
Гей, гей, въ яблôнковый садъ.

Всѣ яблôнки солоденьки, лишъ одна винна,
Гей, гей, лишъ одна винна.

Всѣ сестры ся позирали, лишъ брата нема,
Гей, гей, лишъ брата нема.

Ой нашъ братчикъ писарчикомъ, на крутой горѣ,
Гей, гей на крутой горѣ.

Зачесуе кучерики, въ своей головѣ,
Гей, гей, въ своей головѣ.

Зачесуе кучерики, срѣбнымъ гребенцемъ,
Гей, гей, срѣбнымъ гребенцемъ.

Нагадуе давнî лѣта, якъ бувъ молодцемъ,
Гей, гей, якъ бувъ молодцемъ.

Зачесанî кучерики, завиваются,
Гей, гей, завиваются.

Пôйшли лѣта молодіи, невертаются,
Гей, гей, невертаются.

Ой маюжъ я три коники, всѣ три воронî,
Гей, гей, всѣ три воронî.

Ой сяду-жъ я та здогоню, лѣта молодî
Гей, гей, лѣта молодî.

Надогонивъ лѣта свои, на кедровôмъ мостѣ,
Гей, гей, на кедровôмъ мостѣ.

Ой вернѣтся лѣта-жъ мои, хоть до мене въ гостѣ,
Гей, гей, хоть до мене въ гостѣ.

Хиба-жъ бы мы дурнî були, розуму не мали,
Гей, гей, розуму не мали.

Щобы мы ся молоденьки, до старыхъ вертали,
Гей, гей, до старыхъ вертали.

Пѣснь 16.

Гдесь мôй милый на вôйночцѣ
Пасе коня въ дôбровочцѣ,
Пасе, пасе, выпасае,
Тай до сьодла розмавляе:

Ой ты сьодло, ты новое,
Завези мя до милои.
Ой ты коню, срѣбна грива,
Скажи менѣ, где есть мила.

Гей за лѣсомъ, твоя мила,
Высыпана тамъ могила,
Тамъ за лѣсомъ твоя мати,
Розставленî тамъ гарматы.

Тамъ за лѣсомъ твоя сестра,
Коло боку шабля остра.

Пѣснь 17.

Пустю коня на долину,
А самъ лажу на годину,
Щастлива-жъ то годиночка,
Гдесь ся взяла дѣвчиночка.

Гей урвала травиченьку,
Вдарила мя по личеньку,
Годѣ, годѣ козакъ спати,
Твого коня не видати.

Сюда Турки стадо гнали,
Твого коня съ собовъ взяли,
Гей выйду-жъ я на могилу,
Подивюся на долину.

На долинѣ огонь горитъ
Коло огню войско стоитъ,
Гей, крикнувъ я, не докрикну
Гей, свиснувъ бымъ не досвисну.

Гей стрѣливъ бымъ не дострѣлю,
Хиба-жъ собѣ коня убю.
Або менѣ коня вернѣтъ,
Аба собѣ мене озмѣтъ.

Ой, мы коня не вернемо
Собѣ тебе не озмемо.

Пѣснь 18.

Гей, оравъ я на пшеничку въ лузѣ,
Зломалася поличенка въ плузѣ.

Чи я маю поличку тесати,
Чи я маю въ ту нôчъ вандровати.
Гей озму я сердачокъ на плечи,
Повандрую до дѣвчины въ вечерь.

Привандрувавъ я передъ новî ворота,
Зноситъ мене до хаты охота,
Привандровавъ предъ бѣленьки стѣны
Замало мене собаки не зѣли.

Вы собаки идѣтъ въ солому спати
Вы козаки прошу васъ до хаты,
Посуньтеся козаки по лавцѣ
Та най сядутъ давнî закоханцѣ.

Не встигъ козакъ на лавку сѣсти,
Дала ему голубятко ѣсти.
Не зѣвъ онъ лишъ крилце й реберце
Стало ему въ грудехъ и въ сердци.

Выйшовъ козакъ, коло коня вьеся,
А дѣвчина въ ôконци смѣеся,
Ой дѣвчино пôдъ вѣночокъ чешутъ
Козакови домовину тешутъ.

Ой дѣвчину до слюбоньку ведутъ,
А козака вже до гробу несутъ,
Ой дѣвчина до слюбочку стала,
На козака сира земля впала.

Пѣсня 19.

Ôтки ясно? зза Дунаю
Щожъ тамъ чути въ вашôмъ краю?
То що чути, тото буде
Горе буде нашимъ людемъ.

Ѣдутъ Ляшки, на три шляшки,
А Татары на чотиры
А Москалѣ горы вкрили
А мы Нѣмцѣ завершили.

Межи нами кôнь турецкій,
На нѣмъ сидитъ панъ Радецкій.
Въ правôй руцѣ мечъ тримае,
А зъ лѣвои кровь капае.

Ой за мѣстомъ за рыночкомъ
Плаче мамка за сыночкомъ
Ой у мѣстѣ на рыночку
Охъ, йой, йой, мôй сыночку.

Не плачъ мамко, тай не тужи
Порубаный я не дуже,
Бѣлû пальцѣ, на кавальцѣ
Бѣле тѣло, якъ макъ дрôбно.

Шукай мамко столярчика,
Головного боднарчика
Та най менѣ зробитъ дворецъ
Тай безъ ôконъ, безъ дверецъ.

Тай безъ ôконъ, тай безъ дверецъ,
Бо вже мому житю конецъ.
Та най мене не ховаютъ, ни попы, ни дяки,
Лишъ най мене поховаютъ цѣсарски вояки.

Пѣснь 20.

Ой на горѣ два дубочки, яворъ зелененькій,
Ходивъ, ходивъ до дѣвчины рекрутъ молоденькій,
Ходивъ, ходивъ, файненькося обходивъ
Нѣ раненько, нѣ пôзненько до дому приходивъ.

Ой на горѣ два дубочки, яворъ зелененькій
Лежитъ, лежитъ якъ въ шпитали, рекрутъ молоденькій,
Лежитъ, лежитъ гадає вмирати,
Проситъ своихъ камрадчиковъ, дайте мамцѣ знати.

Приѣхала его мамка, якъ голубъ сивенька
Пригортае свого сына, до свого серденька.
Ой сынку мой роднисенькій, я тя згодовала,
Теперь тебе мой сыночку, я вже непознала.

Ой слухайте моя мамко, що буду казати,
Ой кто мене молодого, мае ховати.
Та най мене неховаютъ, нѣ попы, нѣ дяки,
Лишъ най мене поховаютъ цѣсарскѣ вояки.

Ой тѣ попы, тай тѣ дяки, надъ грошми трясутся,
А цѣсарскѣ тѣ вояки, хоть горѣлки напются.
Умеръ жовнѣръ, умеръ, тай му не дзвонили,
Пославъ цѣсаръ цугъ жовнѣровъ, шобъ му вы-
[стрѣлили.

Его несутъ, коня ведутъ, конь головку клонитъ,
За жовнѣромъ молоденькимъ, дѣвча ручки ломутъ.
Его несутъ, коня ведутъ, чорный воронъ краче,
За жовнѣромъ молоденькимъ, дѣвча ревно плаче.

Пѣснь 21.

Щожъ ты собѣ дѣвчиночко, гадала, гадала
Та якъ то ты край Дунаю, стояла, стояла
Гадаламъ си мой миленькій, втопити, втопити
Только собѣ розгадаламъ, жаль ми тя лишити.

Не топи ся, моя мила, марно душу згубишъ,
Черезъ мене моя мила, шо мня вѣрно любишъ.
Сѣдай зôмновъ на коника, шей на ворового,
Колись мене сподобала, хлопця молодого.

Гей часъ мамко жито жати, колосъ повалився,
Тай часъ менѣ женитися, я вже находився.
Не часъ сынко жито жати, колосъ зелененькій,
Не часъ тобѣ женитися, ты ще молоденькій.

Кажуть люди шо я неробъ, не хочу робити,
А я кажу ôтъ роботы, не годенъ ходити.
Якъ я кажу шо я неробъ, не дайте ми ѣсти,
А я выйду на улицю, на смѣхъ людскій сѣсти.

Ой выйду я на улицю, тай стану, та стану,
Одна дѣвка несе пирôгъ, а друга смитану.
Я перѣжокъ у кишеню, а смитана рѣдка,
Иди собѣ дѣвчиночко, зъ смитановъ до дѣдька.

Пѣснь (рекутска) 22.

Ой дѣвчино, дѣвчиночко, тай шо съ того буде,
Якъ я тебе вѣрно любивъ, видѣвъ Богъ, тай люди
Якъ я тебе вѣрно любивъ, взявъемъ тя кохати,
Теперь менѣ молодому, жаль тя покидати.

Не покину хоть загину, але власне мушу,
Бо я въ царя записаный, выслужити мушу,
Ой выйду-жъ я, на ту гору, на гору крутую,
Подивлюся на ту воду, на воду быструю.

Быстра вода тота тече, я на ню дивлюся
Такiи-жъ мене гадки зносятъ, пôйду та втоплюся.
Не топися мôй миленькiй, марно душу згубишъ,
Черезъ мене молоденьку, шо мня вѣрно любишъ.

Пѣснь 23.

Тамъ на горѣ крута вежа,
Ой тамъ тече быстра вода,
Тамъ дѣвчина чорно-брива
Хорошая молода.

Въ насъ дѣвчата всѣ хорошî
Косы зъ довгимъ волосомъ.
Зубки бѣлî, брови чорнî
Личко якъ кровь зъ молокомъ.

Дармо сѣешь дѣвча цвѣты,
Они тобѣ не зôйдутъ,
Дармо просишь отца мати,
Тя за мене не дадутъ.

Бо ты еси богатая,
А я бѣдный сирота,
Бурка шабля, вся родина
А кôнь сивый, то мôй сватъ.

Нашо людемъ то и знати,
Где милои ворота,
Нашо людемъ, то казати
Где кохае сирота.

Пѣснь 24

Ой у моемъ городчику высока тополя,
Где ся двое вѣрно любятъ, тамъ велика неволя.

Позволь менѣ мати, керницю копати,
Чейже прийде моя мила воды набирати.

Идутъ дѣвки, идутъ, воды набираютъ,
Лишень мою миленькую нигде непускаютъ.

Позволь менѣ мати, коршму збудовати,
Чей-же прийде моя мила до коршмы гуляти.

Идутъ дѣвки, идутъ, до коршмы гуляти,
Лишень мою миленькую не пускае мати.

Позволь менѣ мати, церковь збудовати,
Чей же прийде моя мила, Богу ся кланяти.

Идутъ дѣвки, идутъ, Богу ся кланяютъ,
Лишень мою миленькую нигде непускаютъ.

Позволь менѣ мати, на лавѣ лежати,
Чей же прийде моя мила тѣло навиджати.

Идуть дѣвки, идутъ, тѣло навиджаютъ,
Лишень мою миленькую нигде непускаютъ.

Пусти мене мати, тѣло навиджати
Не пущу тя доню, бо ся здрады бою.

Якъ узрѣла мати, хоругви коло хати,
Теперь иди доню тѣло навиджати.

Ой прийшла миленька, тѣло навиджати,
Тогды взяло мертве тѣло, изъ лавки вставати.

Тогды взяло мертве тѣло, зъ лавки вставати
Тай узяло мертве тѣло, до слюбу ставати.

Пѣснь 25

Ой неспится, недрѣмится, нѣ сонъ мя ся не бере,
Ой пôйшовбымъ до дѣвчины, самъ не знаю где жіе.

Ой маю-жъ я товариша, тай ôнъ мене поведе,
Мôй товаришъ еще красшій, тай дѣвчину ôтбере.

Ой прійшовъ я до дѣвчины, тай погляну по куткахъ,
А дѣвчина вже заснула, въ товариша на рукахъ.

Ой на-жъ тобѣ товаришу, червоного на руку,
Тай не роби товаришу, межъ нами розлуку.

Ты казала дѣвчиночко, шо я тебе не кохавъ
Я до тебе чтыри роки, чорну стежку ôтоптавъ.

Топчи, топчи жвавый хлопче, еще ширшу про полю
Тай я твою дорожечку, виноградомъ засаджу.

Копавъ-же я керниченьку, та копавъ-же я и двѣ,
Кохавъ-же я дѣвчиночку, тай людемъ, а не собѣ.

Якъ изъ моей керниченьки, люди вѣрнû воду пютъ
Якъ вже мою дѣвчиночку, тай до слюбу вже [ведутъ.

Одень веде за рученьку, а другій за рукавъ,
Третій стоитъ, сердце кроитъ, шо кохавъ ю, а не взявъ.

Пѣснь 26

Ѣхавъ козакъ зъ вôйны, дѣвча воду брала,
Гей козакъ собѣ жалôбно заспѣвавъ, дѣвча заплакала.

Гей козакъ собѣ жалôбно заспѣвавъ, бо ему до того,
А дѣвчина ревно заплакала, мара знае чого.

Гей козакъ собѣ жалôбно заспѣвавъ, бо ôнъ паробочокъ
А дѣвчина ревно заплакала, стратила вѣночокъ.

Не плачъ моя мила, поки я съ тобою,
Якъ я поѣду на Украину, заплачешъ за мною.

Ой злѣзь дѣвчи въ керниченьку, тай злѣзь же ты до дна,
Тай вытягни свôй вѣночокъ, коли будешъ годна.

Не мôй коникъ, не мôй, але мого брата,
Не моя-жъ то молода дѣвчина, лишень моя то втрата.

Гей коню-жъ мôй коню, срѣбна на тобѣ грива,
Гей завези мя, або занеси мя, ажъ где моя мила.

Пѣснь 27

Надлетѣли гуси въ французского краю,
Збили, збили, сколотили воду на Дунаю,
Зъ того боку зза Дунаю,
Рве вѣтерь солому.

Кличе, кличе мамка сына, я зъ вôйска до дому
Ой иди сынку зъ вôйска, зъ вôйска до домочку
Най я каже тобѣ змию,
Твою головочку.

Було менѣ мити, якъ я бувъ при тобѣ,
Теперь менѣ вже не змыешъ, бо я жовнѣръ собѣ
Було менѣ мыти,
Якъ я бувъ при тобѣ.

Змыютъ менѣ капралѣ, розчешутъ уланы,
Можу я вже обôйтися, безъ тата безъ мамы.

Пѣснь 28.

Забуламъ ся запытати,
Где милого ôтшукати,
Гей чи въ горѣ, чи въ долинѣ,
Чи въ шинкарки на пивѣ.

Ой нѣ въ горѣ, нѣ въ долинѣ,
Лишь въ шинкарки на пивѣ
Пропивъ вѣвцѣ на горѣлцѣ
А коровы на меду.

Тай ше иде съ коршми пяный,
Тай бье жѣнку молоду.
Ой стôй милый, не бій мене,
Не сѣчи мя не рубай.

Бо лишу ти дрôбнй дѣти,
Сама пôйду за Дунай.
Гей вхопила коновочку,
Тай пôйшла по воду.

Гей вы хлопцѣ, рыбо ловцѣ,
Хорошй на вроду,
Озмѣтъ мене въ повный човенъ,
Завезѣтъ мя за воду.

Якъ сѣдала въ повный човенъ,
Тай ручинковъ махнула.
Прости Боже грѣхи мои,
Шо лишаю дѣти свои.

Пѣснь 29.

Ой не лѣтай воробчику, попôдъ бѣлу стелю,
Не насмѣти воробчику, милому въ вечерю.

Ой не лѣтай соколечку, не лѣтай не лѣтай,
Якъ ты мене вѣрно любишь, на дригихъ не клѣпай.

Я на другихъ не клѣпаю, лишь мя мисли зносятъ,
Якъ бысь знала файна любко, якъ мя другî просятъ.

Ой якъ тебе другî просятъ, дайже менѣ покидъ
Не дивися очуньками, якъ сивенькій сокôлъ.

Не дивися оченьками, не моргай бровами,
Не озмешъ ты мене бѣдну, озмешъ ты зъ волами.

Теперь волы, тай коровы, на поли здыхаютъ,
Бѣле личко, чорнî очи, сердце урываютъ.

Ой до волôвъ, до коровъ, треба рано встати,
Съ чорненькими очиньками, до полудня спати,

Ой спи мила до полудня, буду безъ обѣду,
Лишъ шобы ми соромъ не бувъ якъ где съ тобовъ
[пôйду.

Ой упала звѣзда зъ неба, тай розсыпалася,
А дѣвчина вызбирала, тай затыкалася.

Еи мати ся пытае, нашось ся заткала,
Дѣвоцтво ми докучило, вже бымъ ся ôтдала.

Ой сарака дѣвчиночка, сарака, сарака,
Така на ню жура впала, якъ на землю мрака.

Журилися сусѣдочки, журулися люди,
Шо на моей головочцѣ, вѣночка не буде.

Не журѣтся сусѣдочки, не журѣтся люди,
Чей же менѣ Богъ поможе, тай вѣночокъ буде.

Пѣснь 30.

Широка дорога! Куда нею ити?
Черезъ вороженькôвъ тяжко перейти.

Гей, а вороги кругомъ обôйдутъ,
Хоть нôчка темна, къ дѣвчинѣ идутъ.

Червона калина, а темный лужокъ,
Где ся выбираешь молодый дружокъ.

Ты мила моя скажи ми правду,
Чи мене любишь, чи лишь на зраду.

Якъ бы я тебе тай не любила,
Бѣленько бымъ ся тай не носила.

Ой то не вгадно, тай моя мила,
Отъ чеснокъ бѣлый тай ôнъ гôркенькій.

Ой чеснокъ бѣлый, тай ôнъ гôркенькій,
А мôй чорненькій, тай солоденькій.

Пѣснь 31.

Ой ты дѣвчино весьма зацвила,
Чомусь не прійшла до мене зъ вечера

Ой якъ-же до тебе зъ вечера ходити,
Въ округъ ворога, будутъ насъ судити.

Та най они судятъ, та на безголовье,
А я-жъ тебе любю, якъ свое здоровье.

А я-жъ тебе любю, тай любити буду,
Я-жъ тя незабуду, поки жити буду.

А хотяй забуду, то все нагадаю,
Ей Боже жъ мôй Боже, где я милу маю.

Пôзнаю жъ тя мила, въ тихôмъ походочку,
Та якъ идешъ мила зъ гори по водочку.

Пѣснь 32.

(Кождый виршъ спѣваеся по два разы).

Ой вылетѣвъ сокôлъ зъ далекого краю,
Та сѣвъ собѣ сокôлъ на высоку гору,
Зъ высокои горы на зелену сосну.
Вѣтрецъ повѣвае, сосною хитае.
Не хитай ся сосно, бо шось менѣ тоскно.
Ой упала стрѣла зъ высокого неба,
Когожъ она вбила, вдовиного сына.
Нема кому дати, до вдовоньки знати,
Шобы ишла мати тѣло поховати.
Вылетѣло зъ лѣса двѣ, три зазулечки,
Всѣ три они сивеньки, всѣ три собѣ рôдненьки,
Одна прилѣтала, край головки сѣла,
Друга прилетѣла, край сердечка сѣла,
Трета прилетѣла, край нѣжочокъ сѣла.
Шо сѣла въ головкахъ, то его мамка рôдненька,
Шо сѣла край серденька, то его сестричка,
Шо сѣла въ нôжочкахъ, то его миленька.
Ой мамочка плаче, якъ рôкъ, такъ ôтъ року,
А сестричка плаче, кôлько нагадае,
Миленька не плаче, бо въ другихъ дуфае.

Пѣснь 33.

Та якъ бы мы хлопцѣ братя, въ рядъ посѣдали,
Та якъ бы мы хлопцѣ братя, пѣсню заспѣвали.

Не штука-жъ то заспѣвати, але штука вдати,
Бо то чужа стороночка, будутся смѣяти.

Бо то чужа стороночка, тай чужіи люди,
Якъ не вдамо спѣваночки, соромъ же намъ буде.

Ой у саду у садочку, роса на листочку,
Дякуемъ Вамъ господарю за мѣдъ-горѣлочку.

Ой дякуйте не дякуйте, не маете защо,
Бо въ нашого арендаря горѣлка ледаща.

Горѣлка оковита та въ бѣленькой флашцѣ,
Напіймося хлопцѣ братя, а все въ добрôй ласцѣ.

Горѣлочка оковита якъ въ зеленôй фляшцѣ,
Напилися не билися, а все въ добрôй ласцѣ.

Напіймося хлопцѣ братя напіймо, напіймо,
Кому буде невгодочка того си набіймо.

Пѣснь 34.

Зôйшли, зôйшли два мѣсяцѣ, въ ночи изъ пôзна
Гей вандровали два товариши до дѣвчины зъ пôзна.

Гей полемъ ишли, поле перейшли, тай собѣ говорили
Та якъ бы мы хлопцѣ братя, дѣвчину пôдмовили.

Ой селомъ ишли, село перейшли, дѣвчину непôдмовляли,
За село выйшли, за село выйшли, сталися вымѣряли.

Поповичъ каже, поповичъ каже, дѣвчина моя буде,
Вдовинъ сынъ каже, вдовинъ сынъ каже, хиба мене
[не буде.

Поповичъ каже, поповичъ каже, до поедынку ставу,
Вдовинъ сынъ каже, вдовинъ сынъ каже, я на тото
[пристану.

Поповичъ пôйшовъ, поповичъ пôйшовъ, на высоку гору,
Вдовинъ сынъ пôйшовъ, вдовинъ сынъ пôйшовъ, въ
[глѣбоку долину.

Поповичъ стрѣливъ, поповичъ стрѣливъ, долину пе-
рестрѣливъ,
Вдовинъ сынъ стрѣливъ, вдовинъ сынъ стрѣливъ, въ
саме сердце вцѣливъ.

Потекла кровця изъ поповича зъ горы на долину,
Отъ се тобѣ мôй поповичу за хорошу дѣвчину.

Пѣснь 35.

Топ ночи о пôвночи ще куры не пѣли,
Ишовъ Василь до вдовочки, люди не видѣли.

Прійшовъ Василь до вдовочки, вітвори двери сердце,
Она ему ôтповѣла, иди вбій жѣнку перше.

Навчилась мя моя вдовочко до себе ходити,
Навчи-жъ мене моя вдовочко, та якъ жѣнку бити.

Иди до коршмочки, напійся горѣвки,
А якъ прійдешъ до домочку, тай вчепися жѣнки.

Пôйшовъ Василь до коршмочки, напився горѣвки,
А якъ прійшовъ до домочку, та вчепився жѣнки.

Прійшовъ Василь до дамочку, та взявъ жѣнку бити,
Его жѣнка молоденька, стала ся просити.

Невважаешъ мôй Василю, шо я молоденька,
Але уважай мôй Василю, дитина маленька

Ой учула сусѣдочка изъ третои хаты,
Якъ зачала Василева, дитина плакати.

Ой Василю, мôй Василю, где твоя миленька?
Шо тобѣ ся розплакала дитина маленька.

Пôйшла мила, пôйшла мила у гай по калину,
Тай забула зъ собовъ взяти маленьку дитину.

Закувала зазулечка, у вишневôмъ прутю,
Ведутъ уже Василика, у желѣзнымъ путю.

Навчилась мя моя вдовочко, до себе ходити,
Навчи-жъ мене моя вдовочко, тай якъ зъ бѣды выйти.

А я вдова молоденька, любю жартовати,
Мавъ-есь жѣнку молоденьку, було шановати.

Пѣснь 36

Еще куры не пѣли, кажуть люди день бѣлый,
Гей выйди, выйди, молода дѣвчино, поговори зô мною.
Зачекай мя годину, зачекай мя другую,
Най я своей мамцѣ, мамцѣ старенькій вечерику зго-
[тую.

Добре тобѣ чекати, по свѣтлицѣ топтати,
Горе-жъ менѣ горе, горе молодому на морозѣ стояти.
На морозѣ стояти, збанокъ зъ медомъ тримати.
Гей метѣль мете, слѣды замѣтае,
Солодкій медочокъ до рукъ прилипае, черезъ тебе [дѣвчино.
Иди собѣ зъ медомъ, иди геть бтъ мене. бо есть [въ мене милый,
Ще красшій бтъ тебе. теперь его кохаю.

Пѣснь 37.

(Кождый рядокъ спѣваєся по два разы).

Ой дѣвчина по грибы ходила,
Въ темнôмъ лѣсѣ, въ гаю заблудила.
Надибавъ ю козакъ молоденькій,
Пôдъ нимъ коникъ — коникъ вороненькій.
Ой дѣвчино дай ся на пôдмову,
Выведу тя зъ гаю на дорогу.
Хиба-жь бы я розуму не мала,
Шобы я ся на пôдмову дала.
Купю-жъ тобѣ кватирку горѣвки,
Выпробую якій розумъ въ дѣвки.
Купю-жь тобѣ коновочку меду,
Таки-жъ тебе зъ розумочку зведу.
Завѣвъ еи пôдъ бѣлу березу,
Зробивъ зъ неи пяну не тверезу.
Завѣвъ ею пôдъ бѣлу ялицю,
Зробивъ зъ неи файну молодицю.

Пѣснь 38.

Гей горами долинами, пшениця ланами,
Мандруй, мандруй дѣвчиночко у Молдаву зъ нами.

А у Молдавѣ люди добрî, тай поле рѣвненьке,
Мандруй, мандруй дѣвчиночко личко румяненьке.

Личко ружа, личко ружа, заки нема мужа,
Личко квѣти, личко квѣти, заки нема дѣтей.

Якъ найшлася межи ними, маленька дитина,
Тай обпала зъ личка ружа червона калина.

Не скачи дѣвчи зъ моста въ воду, стратишъ собѣ душу,
Сѣдай собѣ коло мене, взяти тя мушу.

Сѣдай собѣ коло мене, говори до мене,
Най я тебе розпôзнаю, чи любишъ ты мене.

Пôзнаю тя по бесѣдѣ, тай бесѣдочцѣ,
Чи маешъ ты добрый розумъ у своей головочцѣ.

Пѣснь 39.

Зазоряли мене зорѣ, зазоряли мене зорѣ,
Въ миленькои я коморѣ, въ миленькои я коморѣ.
Въ полонинѣ огонь горить, въ полонинѣ огонь горить,
Милу за мновъ сердце болить, милу за мновъ сердце [болить,
Не такъ еи за мновъ, не такъ еи за мновъ,
Та якъ менѣ за невъ, та якъ менѣ за невъ,
Шо ей нема коло мене, що ей нема коло мене.

Пѣснь 40

Шожъ тамъ въ поли за димови
Косять сѣно Романови,
Тай и Романъ зь ними коситъ
За нимъ за нимъ, турчинъ ходитъ.

На день добрый мôй Романе,
На здоровя турчинъ пане,
Помагай Богъ мôй Романе,
Ой дякую турчинъ пане

Ой Романе, Романочку,
Чи маешъ ты родиночку,
Ой маю-жъ я родиночку,
Одну сестру Еленочку.

Ой Романе, Романочку,
Продай сестру Еленочку,
Тай за поле не мѣрене.
Тай за грошѣ не лѣченû.

За коника вороного,
Пôдъ Романа молодого.
Прійшовъ Романъ до домочку,
Склонивъ на стôлъ головочку.

Чи ты брате тай зле гостивъ,
Шо ты сѣна мало вкосивъ,
Лагодь сестро на помостѣ,
Ѣде турчинъ до насъ въ гостѣ.

Иду брати до коморы,
Найду дары Турчинови,
Не затяла въ полотенце,
Лишъ затяла въ свое сердце.

Пѣснь 41.

Чогожъ ты дѣвчино, по сѣмъ гаю блудишъ,
Вѣдай ты дѣвчино, мого сына любишъ.
Якъ бымъ не любила, сюда бымъ не ходила,
Я за твоимъ сыномъ, быстровъ рѣчковъ плыла.

Быстровъ рѣчковъ плыла, тай студену воду,
Не такъ твоимъ сыномъ, якъ за его родомъ.
На тобѣ дѣвчино, коня вороного,
Отчепися дѣвчино сына мого.

На коня не сяду, конемъ не поѣду,
Я твого сына любю, тай за него пойду.
Ой тамъ на долинѣ, Василь сѣно коситъ,
А я ему дѣвчина, дитину приноситъ.

На-жъ тобѣ Василю, на тоту дитину,
Бо якъ не озмешъ, на покбсъ ти кину.
На-жъ тобѣ дѣвчино, ґелетчину сыра,
Та годуй дѣвчино, цѣсареви сына.

На тобѣ дѣвчино семеро хлѣба,
Та кажи дѣвчино, на старого дѣда.
На тобѣ дѣвчино семеро овець,
Не кажи дѣвчино, шо я му отецъ.

Пѣснь 42.

Та зашумѣла лѣщчиночка,
Та заплакала дѣвчиночка.
Та заплакала, затужила,
Шо нема того, шо любила.

Ой нема, нема, тай не буде,
Бо го взяли другû люди,
Томси воды наносила, зъ тои керниченьки,
Томси хлопця налюбила, зъ тои вуличеньки.

Томси воды наносила, пити ей не буду,
Томси хлопця налюбила, жити зъ нимъ не буду.
Томси воды наносила, ворогъ ей напився,
Томси хлопця налюбила, ворогъ нимъ вдавився.

Пѣснь 43.

Полетѣли бѣли гуси, на ставъ жирувати,
Гей, гей, на ставъ жирувати.

Поѣздила компанія, въ мѣсто ночовати,
Гей, гей, въ мѣсто ночовати.

Вернулися бѣли гуси, зъ ставу не жировали,
Гей, гей, зъ ставу не жирували.

Вернулася компанія, зъ мѣста не ночовала,
Гей, гей, зъ мѣста не ночовала.

Чомусь мене моя мамко, рано не збудила,
Гей, гей, рано не збудила.

Та якъ тота компанія, зъ мѣста ôтходила,
Гей, гей, зъ мѣста ôтходила.

Тому я тебе моя доню, рано не збудила,
Гей, гей, рано не збудила.

Полюбилась компанчика, шобысь не тужила.
Гей, гей, шобысь не тужила.

Подивися моя доню, въ горѣшну кватыру,
Гей, гей, въ горѣшну кватыру.

Машерують жовняраки, зъ ґоры на долину,
Гей, гей, зъ горы на долину.

Гей у Львовѣ на ратуши, на высокôмъ замку,
Гей, гей, на высокôмъ замку.

Сидитъ жовнѣръ закованый, за дѣвча коханку,
Гей, гей, за дѣвча коханку.

Сидитъ же ôнъ закованый, ланцухами за руки,
Гей, гей, ланцухами за руки.

Таки тебе любко любю, нехай прійму муки,
Гей, гей, нехай прійму муки.

Сидитъ же ôнъ закованый, ланцухами за ноги.
Гей, гей, ланцухами за ноги.

Таки тебе любко любю, нехай сиджу въ неволи,
Гей, гей, нехай сиджу въ неволи.

Сидить же онъ закованый, ланцухами за шію,
Гей, гей, ланцухами за шію.

Таки тебе любко любю, нехай марне згину,
Гей, гей, нехай марне згину.

Пѣснь 44.

Минувъ рочокъ недѣлъ вôсѣмъ,
Якъ зацвила трава въ лѣсѣ,
Тамъ у лѣсѣ керниченька
Коло неи травиченька.

Ой тамъ козакъ коня пасе,
А дѣвчина воду несе,
Покладь дѣвчи коновочку,
Будемъ мати розмовочку.

Не покладу, бо ся бою,
Бо лихую мати маю,
Бо лихую мати маю,
Буде бити, добре знаю.

Буде бити тебе мати
Знай же еи, шо сказати,
Надлетѣли гуси зъ броду,
Сколотили зъ пѣскомъ воду.

Закимъ вода ся встояла,
Я зъ козакомъ розмовляла,
Ой прійшла я до домочку,
Мене мати въ головочку.

Не бій мати въ головочку,
Скажу тобѣ всю правдочку,
Надлетѣли гуси зъ броду,
Сколотили зъ пѣскомъ воду.

Закимъ вода ся встояла,
Я съ козакомъ розмовляла,
Теперь тобѣ признаюся,
Шо зъ козакомъ кохаюся.

Пѣснь 45.

Высока могила, зъ вѣтромъ говорила,
Якбы мене кто розъоравъ жито бымъ зродила.

Найшла ся дѣвчина, зъ чорными очима,
Розъорала могилочку ше й заволочила.

Гей на горѣ жито, на долинѣ жито,
Гей тамъ въ поли, край дороги, тамъ жовняра вбито.

Вбито его вбито, затягнено въ жито,
Червоною китайкою бѣле личко вкрито.

Приходила дѣвчина, зъ чорными очима,
Пôдоймила китаечку тай заголосила.

Устань жовнѣръ, устань жовнѣръ молоденькій,
Ходитъ блудитъ по добровѣ твôй кôнь вороненькій.

Та най же ôнъ ходитъ, та най же ôнъ блудитъ,
Прійде така годиночка, шо ôнъ мене збудитъ.

Та най же ôнъ ходитъ, та най ôнъ пасется,
Прострѣлена головочка вже не подôймется.

Пѣснь 46.

(Кождый рядокъ спѣваеся по два разы).

Чомъ береза суха, не зелена,
Чомъ дѣвчина сумна, не весела,
Ой, якъ менѣ веселою бути
Маламъ хлопця, та взяли въ рекруты.

Чомъ дѣвчина сумна, не весела
Чомъ береза суха, не зелена,
Ой, якъ менѣ зеленою бути,
Подôмною стояли рекруты.

Шабельками гиля обтинали,
Пôдомною жаркій огонь клали.
Зъ пôдъ корѣня воду добували,
Майорского коня наповали

Ой, зацвила черемшина зъ дрôбна,
Ходивъ жовнѣръ до дѣвчины зъ пôзна.
Ой, жовняре, не ходи до мене,
Бо неслава на тебе, на мене.

Я неславы, нѣ разъ не боюся,
Кого любю, стану розмовлюся.
Кого любю, стоитъ за плечима,
А кого нѣ, той передъ очима.

Пѣснь 47.

Въ саду садовина, за садомъ лѣсчина,
Загадала въ саду спати, молода дѣвчина.

Загадала въ саду спати, межи яблôнками,
Шобы спала розмовляла, всю нôчъ зъ парубками.

Купи менѣ моя мамко, шовкову сорочку,
Най я собѣ погуляю, въ вишневôмъ садочку.

Але вѣстка прійшла зъ мѣста, и ôтдула губки,
Не пусти мати ю въ садъ спати, бо прійдуть
[паробки.

Купи менѣ моя мати, шовковую бынду,
Най я собѣ у садочокъ, веселая выйду.

Пѣснь 48.

Ой гаю, гаю я въ тобѣ не буваю,
Ты богацкій сынъ, зъ тобовь я незрôвнаю.

Ты богацкій сынъ, я дѣвчина прекрасна,
Ты въ гаю лежавъ, я тобѣ волы пасла.

Пасламъ ти волы, до темненькои ночи,
Гей впала роса, на мои чорнŷ очи.

Гей, впала роса, на мою росу косу,
Кажуть вороги, шо вѣнка не доношу.

Ой допоможи ты мôй милый Боже, вѣночка доносити,
Ой буду-жъ бо я своихъ ворогôвъ, на весѣля просити.

А мôй вѣночокъ, позлѣтковъ позолоченый,
Вже моимъ ворогамъ свѣточокъ засмученый.

Ѣжте вороги, тай прошу заживѣтся,
На мôй вѣночокъ, весело подивѣтся.

Пѣснь 49.

Высока гора, тяжко ю обходити.
Осѣдлаю-жъ бо я са вороного коня, буду ю объѣздити.

Ой нôчка видка, дорога гладка, коникъ ся шпотикае'
Ой вѣдай мене мôй пане брате, дѣвчина проклинае.

Не бій коня въ головочку, не ме ся шпотикати,
Не роби зрады надъ дѣвчиною, не ме тя проклинати.

Не бю коня въ головочку, самый ся шпотикае,
Не робю зраду надъ дѣвчиною, дурно мя проклинае.

Пѣснь (вдовы) 50.

Долинъ, долинъ, долиною,
Ишла вдова зъ дитиною
Здибають ю три братчики,
Всѣ три-жъ они гайдамаки.

Оденъ Иванъ, Иванъ,
Другій Стефанъ, Стефанъ,
Третій Діордѣй,
Славный злодѣй.

Иванъ каже, вбіймо вдову,
Стефанъ каже, тай дитину,
А Діордѣй ся обзывае,
Тай за вдововъ потягае.

Якъ бы вдова гараздъ мала,
Она-бъ сюда не входжала,
Озмѣмъ братя бардиночку,
Та зрубаймо лѣщчиночку.

Та зрубаймо лѣщчиночку,
Та выплетѣмъ колысочку.

Покладьмо въ ню дитиночку,
Тай зачепѣмъ на липочку.
Буде вѣтеръ повѣвати,
Буде дитя колысати.

Буде дощикъ накрапати,
Буде дитя тай купати.
Буде воронъ прилѣтати,
Буде дитя доглядати.

Пѣснь 51.

Сѣмъ рôкъ каже, тому будетъ,
Якъ у гаю жовнѣръ блудитъ,

Приблукався до дубочка,
Тай сѣвъ собѣ на пеньочку.

Къ нему орелъ прилѣтае,
А онъ орла ся пытае.

Гей, орле ты сивенькій,
Ты братчику мôй рôдненькій,

Выведи мя зъ сего гаю,
Зъ сего гаю, зъ сего краю.

Не выведу зъ сего краю,
Тобѣ очи выдовбаю.

Сидитъ жовнѣръ тай думае,
Зъ туги гверокъ набивае.

Якъ встрѣливъ межи крила,
Ажъ гиля ся повалила.

Ходить жовнѣръ блукаючи,
А зазуля кукаючи.

Ой зазулько ты сивенька,
Ты сестричко моя рôдненька.

Выведи мя зъ сего гаю,
Зъ сего гаю, зъ сего краю

Я тутъ дѣти згодувала,
Въ гаю, краю не видаю.

Ой я лечу кукаючи,
Ты замною блукаючи.

Пѣснь 52. (при ôтходѣ рекрутôвъ).

Ой казалась моя мамко, шо мя ся не збудешъ,
Прійде така годиночка, шо ще плакать будешъ.

Прійде така годиночка, прійде така днина,
Шо заплачешъ, тай згадаешъ, где моя дитина,

Ты гадаешъ моя мамко, шо я йду косити,
А я йду до цѣсаря, карабинъ носити.

А я кошу, кошу, стану ôтпочину,
А карабинъ ношу, ношу, марне зъ свѣта згину.

Ты гадала моя мамко, шо я буду газдовати
Я иду до цѣсаря, дороги збивати.

Пѣснь 53.

Ой у лузѣ калина, калина, калина
Ой ты моя родина, родина, родина.

Вѣтеръ нею хитае, хитае, хитае,
Маты сына витае, витае, витае.

Якъ я тебе родила, родила, родила,
Тай три свѣчки спалила, спалила, спалила.

Якъ я тебе крестила. крестила, крестила,
Тай три пятки пустила, пустила, пустила.

Ой маю-жъ я три трубы, три трубы, три трубы,
Всѣ три они въ жалобѣ, въ жалобѣ, въ жалобѣ.

Въ одну трубу заграю, заграю, заграю,
Отця й мати витаю, витаю, витаю.

Въ другу трубу заграю, заграю, заграю,
Братя й сестри лишаю, лишаю, лишаю.

Въ трету трубу заграю, заграю, заграю,
Всю родину лишаю, лишаю, лишаю.

Канадыйска пѣснь 54.

Въ поли билина, вѣтерь нею хитае,
Гей, гей, вѣтерь нею хитае.

Чоловѣкъ жѣнки ся пытае,
Гей, гей, чоловѣкъ жѣнки ся пытае.

Жѣнко-жъ моя молоденька, шо будемъ робити,
Гей, гей, шо будемъ робити.

Я хочу йти до Канады, а тебе лишити,
Гей, гей, а тебе лишити.

Не йди, бійся Бога, бо будешъ бѣдити.
Гей, гей, бо будешь бѣдити.

Ту маешъ дрôбнӣ дѣти, треба годовати,
Гей, гей, треба годовати.

А ты на чужинѣ, будешъ бѣдовати,
Гей, гей, будешъ бѣдовати.

Весною у мартѣ, вѣтры ся звѣваютъ,
Гей, гей, вѣтры ся звѣваютъ.

Буковинскӣ господарѣ въ Канаду ся збираютъ,
Гей, гей, въ Канаду ся збираютъ

Якъ мы у Черновцяхъ, бѣлеты куповали,
Гей, гей, бѣлеты куповали.

Жѣнки нашӣ тай за нами, ревно заплакали,
Гей, гей, ревно заплакали

Якъ мы у Чернôвцяхъ, въ колію сѣдали.
Гей, гей, въ колію сѣдали

Жѣнки нашӣ тай за нами, руки заломали,
Гей, гей, руки заломали.

Отъ колимъ прієхавъ, до тои Канады,
Гей, гей, до тои Канады.

Не маю потѣхи, не маю порады,
Гей, гей, не маю порады.

Канадо! Канадо! Якажь ты здрадлива,
Гей, гей, яка-жь ты здрадлива.

Не одногось мужа, зъ женовъ розлучила.
Гей, гей зъ женовъ розлучила.

Розлучилась мужа, тай дрôбненьки дѣти,
Гей, гей, тай дрôбненьки дѣти.

Гôрко-жъ менѣ, въ Канадѣ довго ту сидѣти,
Гей, гей, въ Канадѣ сидѣти.

Ходжу по Канадѣ, тай милѣ рахую,
Гей, гей, тай милѣ рахую.

Где мя нôчъ захопить, тамъ я и ночую,
Гей, гей, тамъ я и ночую.

Писавъ бы я листы, тай вже й папѣръ маю,
Гей, гей, тай вже й папѣръ маю.

Пôйшовбымъ на почту — дороги не знаю,
Гей, гей, дороги не знаю.

Хоть знаю дорогу, то не знаю мовы,
Гей, гей, то не знаю мовы.

Бѣдный же я бѣдный, въ канадѣйскôй недоли
Гей, гей, въ канадѣйскôй недоли.

Сяду коло стола, тай стану думати,
Гей, гей, тай стану думати.

Буду до родины, дрôбный листъ писати,
Гей, гей, дрôбный листъ писати.

Писавъ же я той листъ, пôвтора годины,
Гей, гей, пôвтора годины.

Занѣсъемъ на почту, до своеи родины,
Гей, гей, до своей родины.

Пôйду я надъ море, надъ тихую воду,
Гей, гей, надъ тихую воду.

Буду я чекати на листъ, ôтъ свого роду,
Гей, гей, ôтъ свого роду.

Неодна рыбочка, черезъ море плила,
Гей, гей. черезъ море плила.

Жадноимъ не видѣвъ, щобъ листы носила,
Гей, гей, щобъ листы носила.

Пѣснь 55.

Гей у поли тамъ деренъ, нема бôльше лишь оденъ,
разъ два любая лелѣя, нема бôльше лишь оденъ.

А зъ пôдъ того дереня, выйшла вдова молода,
разъ два любая лелѣя, выйшла вдова молода.

Выйшла вдова молода, тай вывела сынôвъ два,
разъ два любая лелѣя, тай вывела сынôвъ два.

Якъ она ихъ вывела, въ бѣлый китай повила,
разъ два любая лелѣя, въ бѣлый китай повила.

Въ бѣлый китай повила, тай въ корабель зложила,
разъ два любая лелѣя, тай въ корабель зложила.

Тай въ корабель зложила, въ тихій Дунай пустила,
разъ два любая лелѣя, въ тихій Дунай пустила.

Вы бѣленькѣ пѣсочки, пріймѣть мои дѣточки,
разъ два любая лелѣя, прійми мои дѣточки.

Вы широкѣ береги, пріймѣть мои два сыны.
разъ два любая лелѣя, пріймыть мои два сыны

*
*   *

Въ двадцятъ и чоторы года, прійшла вдова воду брать,
разъ два любая лелѣя, прійшла вдова воду брать.

Прійшла вдова воду брать, взявъ корабель припливать,
разъ два любая лелѣя, взявъ корабель приплывать.

На кораблѣ парубки, еи рôднѣ два сыны.
разъ два любая лелѣя, еи рôднѣ два сыны.

Оденъ сидитъ на човнѣ, зачесуе кучерѣ,
разъ два любая лелѣя, зачесуе кучерѣ.

Другій сидитъ на заду, тай моргае на вдову,
разъ два любая лелѣя, тай моргае на вдову.

*
*   *

Ой ты вдово молода, чи любишъ ты солдата.
разъ два любая лелѣя, чи любишъ ты солдата.

Ой я любю солдата, за солдата я пôйду,
разъ два любая лелѣя, за солдата я пôйду.,

За одного сама йду, за другого дочку шлю,
разъ два любая лелѣя, за другого дочку шлю.

Такій теперь свѣтъ наставъ, що сынъ зъ мамовъ слюбъ [узявъ,
разъ два любая лелѣя, що сынъ зъ мамовъ слюбъ узявъ.

Така теперь година, побралася родина.
разъ два любая лелѣя, побралася родина.

Пѣснь 56.

Ой сербане сербаночку,
озми мене дѣвчиночку.
Ой я вмѣю шити, ткати,
ой я вмѣю заббръ забирати.

Ой не озму. бо ся бою,
маешъ брата до розбою,
Зчаруй мила брата свого,
будешъ мати миленького.

Ой кобы я чары знала,
я бы брата зчарувала.
Ой есть въ поли долиночка,
на долинѣ калиночка.

На долинѣ калиночка,
на калинѣ гадиночка.
Гадиночку солце пече,
Зъ гадиночки сочокъ тече.

Озми мила коновочку,
тай набери того сочку,
Набери го у склянницѣ
занеси го до пивницѣ.

Ой ще братчикъ ярмаркуе,
ему чаръ ся вже готуе,
Ой ще братчикъ у дорозѣ,
ему чары на порозѣ.

Якъ прїѣхавъ братъ зъ Вѣжницѣ,
вôйшла сестра изъ пивницѣ,
Ой на брате, сего пива,
бôгмемъ сама его пила.

Ой братъ пива якъ напився,
тай на кони повалився.
Ой щожъ сестро се за пиво,
шо на кони повалило.

Продай сестро коня мого,
поховай мя молодого.
Сестра коня не продала,
до сербана поѣхала.

Ой я брата зчаровала
тай до тебемъ пріѣхала,
Зчарувалась брата свого
зчаруешь мя молодого.

Нѣ сербана, анѣ брата,
Пôйшла дѣвка за жебрака.
Шо выпроситъ, та все въ торбу
а дѣвчину усе въ морду.

Пѣснь 57.

Ой згорѣла стырта сѣна, на жовтôмъ пѣсочку,
А кто-жъ менѣ молодому, выпере сорочку.

Сестра мала, мамка стара, родины не маю,
До сусѣды не понесу, бо я ся встыдаю.

Ой маю-жъ я таку милу, якъ рôдна ми мати,
Шо выпере и сточае, принесе до хаты.

Ой по горѣ по высокій, барвѣнокъ ся стелитъ.
Гей чую-жъ я черезъ люди, шо милый ся женитъ.

Най ся женитъ, най ся женитъ, най Богъ помагае,
Шобы не мавъ пристановку, якъ вода не мае.

Пѣснь 58.

Ой нѣкому такъ не горе,
Та якъ тому жовнярови.

Жовнѣръ на граници, зъ того задумався,
Спереся на ґверъ задрѣмався.

Ему комаръ въ ухо бренитъ,
Не спи жовнѣръ, бо загинешъ.

Ой судятъ паны, судятъ капитаны,
Засудили жовнярови, желѣзнѣ кайданы.

Ой судятъ паны, капитаны, та ще панскѣ дѣти,
Не пасуе жовнярови въ кайданахъ сидѣти.

Пѣснь 59.

Зъ пôдъ нового млына, ôтпала дощина,
Тамъ стояла молода, хороша дѣвчина.

Ой медъ вино точитъ, заплаканѣ очи,
Василь еи не пôзнавъ, ôтъ стола ôтскочивъ.

Ой ввôйшовъ до хаты, зачався пытати,
Якихъ тобѣ Марійко, дарункôвъ набрати.

Хусточки бѣленькі, краѣ червоненьки,
Ото-жъ ми ся сподобавъ, Василь молоденькій.

Пѣснь 60.

Вже ми ся вприкрило, кавальеровати,
часъ бы менѣ було, вже неню гадати.
ружно собѣ розмовляю,
шо робити, самъ не знаю.
Гадку маю таку, взявбымъ хотьбы й яку.

До мѣскои панны, не маю охоты,
бо мѣская панна, легка до роботы,
лишень шити, гакльовати,
и до люстра приглядати.
Журбы домовои, незнае жаднои

Богацкую дочку, боявбымъ ся взяти,
бо богацка дочка, любитъ довго спати,
тай навчена на садочокъ,
на яблушка; на медочокъ.
Все бы лишъ плакала, въ тата лѣпше мала.

Файнои не хочу, щобъ мя не знищила,
ше на лужку лежить, вже бы каву пила,
якъ звычайно до файного,
магнесъ тягне грошей много.
Чоловѣкъ сумуе, тай довги рахуе.

Пѣснь 61.

Тамъ за горою, за камняною,
Не жіе по правдѣ, милый изъ милою.
Она ему стелить, постѣль паперову,
Онъ ей готуе, нагайку дротову.

Постѣль паперова, зъ вѣтромъ полетѣла,
Нагайка дротова, кровцевъ обкипѣла.
Ты мôй милый муже, не бій мене дуже,
Мое бѣле тѣло, болитъ мене дуже.

Не боѣшся Бога ты мôй милый муже,
Шомти провенила, шо мя бьешъ такъ дуже,
Тосми провинила, ой ты моя мила
Шо въ недѣлю рано, обѣдъ не зварила.

Пѣснь 62.

Чорна гора выорана, а кулями засѣяна,
А кулями засѣяна, жовнярами зволочена.
Летитъ воронъ зъ чужихъ сторонъ, тай на крылця на-
Иде мати старенькая тай его ся бай пытае: [магае
Ой вороны вороночку ты изъ краю далекого,
Чи видѣвъ ты сына мого, сына мого рôдненького
Журилася мати мною шо не буду я газдою,
Не журися мати мною, такъ якъ завтра я газдою.
Ой есть дома новый плужокъ, а въ цѣсаря новый ґверокъ
Ой дома насѣнячко, а въ цѣсаря ремѣнячко.
Ой стôй мати не журися, твôй сынъ у войску оженився,
Узявъ собѣ въ царя дочку, а могилу, въ дружиночку
Озми мати пѣску жменю, та посѣй го по каменю,

Ой коли той пѣсокъ зôйде, тогды твôй сынъ зъ войска
[прійде,
Ой якъ не зôйшовъ, такъ не зôйде, якъ не прійшовъ
[такъ не прійде.

Пѣснь 63.

На городѣ вишня, за городомъ есть двѣ,
кохавъ я дѣвчину, не лѣто, не двѣ.

Кохавъ я дѣвчину, три лѣтѣ,
тяжко ми ю взяти на свѣтѣ.

Заѣджу коника, заѣджу другого,
скажи ми дѣвчино, чи буде що зъ того.

Чи буде що зъ того, ой чи нѣ,
не вяжи серденька, ты менѣ.

На порôгъ ступаю, день добрый витаю,
а до хаты входжу, дрôбнî слезы котю.

Не плачъ, не плачъ милый на мене,
плачъ на свою мамку, на себе.

Ой не рôкъ я ни два, на мамочку плачу,
черезъ тебе мила, свои лѣта трачу.

Ой йди собѣ милый, бо ты другî маешъ,
ты въ мене посагу, богато не найдешъ.

Ты въ мене посагъ, сама,
якъ на небѣ зоря ясна.

Ой ты теперь кажешъ, шо зоречка ясна,
а ôттакъ ми скажешъ, ты доли несчасна.

Ой якъ ты не скажешъ, то скаже мати,
лѣпше мене бѣдну не брати.

Ой якъ ты не скажешъ, то скаже мати,
якъ мати не скаже, сестра якогось намъ добра
[нанесла.

Скарай же мя Боже, на души, на тѣлѣ,
якъ я що помыслю, о иншôмъ дѣлѣ

Скарай же мя Боже, хоть заразъ,
якъ я що помыслю, не въ гараздъ.

Пѣснь 64

На тôмъ боцѣ за водою,
росте жито зъ лободою.

А кто хоче гору знати,
то най иде жито жати.

Катерина гору знала,
Катерина жито жала.

Катерина жито жала,
дрôбнѝ снопы повязала.

Дрôбнѝ снопы повязала,
густо копы поскладала.

Густо копы поскладала,
сама сѣла задумалась.

Иде козакъ зъ Украины,
повертае до дѣвчины.

Ой чо сидишъ, шо думаешъ,
чорнѝ очи заплакуешъ.

Пѣснь 65

Бѣда-жъ тому, що ся любитъ,
шо вечера коня трудитъ,
    Трудитъ коня вороного,
    тай самъ себе молодого

Якбы човенъ тай весельце,
Ночувавбымъ зъ тобовъ сердце,
    Анѣ човна, нѣ порона,
    ночуй, ночуй, мила сама.

Анѣ сѣна лошакови,
нѣ дѣвчины козакови,
    Анѣ сѣна, нѣ оброку,
    нѣ дѣвчины коло боку.

Пѣснь 66

Ой горою пшениченька, долиновъ овесъ,
колижъ бо ты мôй миленькій, до мене прійдешъ.

Посади си моя мила, въ воротахъ вербу,
якъ буду йти ôтъ другои, до тебе прійду.

Нажожъ менѣ мôй миленькій, въ воротахъ вербы,
якъ будешъ ити ôтъ другои, до мене не йди.

Обсади си моя мила, китайкою двôръ,
шобы мôй кôнь вороненькій, не звалявъ пôдкôвъ.

Богдай же ты мôй миленькій, того не дôждавъ,
шобы твôй кôнь вороненькій, китайку топтавъ.

Обсади си моя мила, тополями двôръ,
шобы вѣтеръ буйнисенькій, голосъ не занѣсъ.

Пѣснь 67.

Горомъ, доломъ, вѣтерь вѣе,
тамъ до войска машеруе.

На передѣ панъ капитанъ,
пôдъ нимъ коникъ, сивый воронъ.

Гайда коню сивый воронъ,
дамъ ти овесъ дуже файный.

Гайда коню, въ гай зеленый
чомъ ты смутный не веселый.

Чи тяжитъ тя зброя моя,
чи та шабля сталевая.

Не тяжитъ мя зброя твоя,
ой нѣ шабля сталевая.

Лишъ тяжутъ мя шпорна твои,
що рубаютъ боки мои.

Пѣснь 68.

Ой ишовъ я ôтъ своей дѣвчины, свѣтивъ мѣсяць высоко,
гей Боже мôй, свѣтивъ мѣсяць высоко.

Она стала въ ôкно заглядати, чи выйшовъ я далеко,
гей Боже мôй, чи выйшовъ я далеко.

Ой выйшовъ я штиры милѣ поля, она за мновъ пла-
гей Боже мôй, она за мновъ плакала. [кала,

Ой вернися мое закоханя, чимъ я тебе угнѣвала,
гей Боже мôй, чимъ я тебе угнѣвала.

Ты говоришь моя мила, самъ не знаю длячого,
гей Боже мôй, самъ не знаю длячого.

Бувъ я зночи пôдъ твоимъ оконцемъ, а ты мала ин-
гей Боже мôй, а ты мала иншого. [шого,

Присягаю мое серде закоханя, щомъ иншого не мала,
гей Боже мôй, щомъ иншого не мала.

Твому брату зъ ружи квѣтку, крѣзь оконце подала,
гей Боже мôй, крѣзь оконце подала.

Пѣснь 69.

Ой на поли корчма, корчма мурована,
ахъ вей мамунѣ, зуѓъ-зуѓъ любинѣ, корчма мурована,
тра-дрѣтъ-бомъ, тра-дрѣтъ-бомъ, тра-дра-дрѣ-дра
шльомъ-бомъ-бомъ.

А до тои корчмы, жовняры ходили,
ахъ вей мамунѣ, зуѓъ-зуѓъ любинѣ жовняри ходили,
тра-дрѣтъ-бомъ, тра-дрѣтъ бомъ, тра-дра-дрѣ-дра
шльомъ-бомъ-бомъ.

Жовняри ходили, Хаюню любили.
ахъ вай мамунѣ, зуѓь-зуѓъ любинѣ. Хаюню любили,
тра-дрѣтъ-бомъ, тра-дрѣтъ бомъ, тра дра-дрѣ дра
шльомъ-бомъ-бомъ.

Хаюню любили, Хаюнѣ зробили,
ахъ вай мамунѣ, зуѓъ зуѓъ любинѣ, Хаюнѣ зробили,
тра-дрѣтъ-бомъ, тра-дрѣтъ-бомъ, тра-дра-дрѣ-дра
шльомъ-бомъ-бомъ.

Пѣснь 70.

Ой прійшовъ я до дѣвчины, першій день понедѣлокъ,
а дѣвчины нема дома, жне въ саду барвѣнокъ
Ой прійшовъ я до дѣвчины. другій день вôвторокъ,
а дѣвчины нема дома, пôйшла на ярмарокъ.
Ой прійшовъ я до дѣвчины, трегій день въ середу,
а дѣвчины нема дома, пôгнала череду.
Ой прійшовъ я до дѣвчины, четвертый день четверь,
а дѣвчины нема дома, пропавъ же я теперь.
Ой прійшовъ я до дѣвчины, пятый день пятницю,
а дѣвчины нема дома, жне въ поли пшеницю.
Ой прійшовъ я до дѣвчины, шестый день суботу,
а дѣвчины нема дома, пôйшла на роботу.
Ой прійшовъ я до дѣвчины, семый день недѣлю,
а дѣвчина менѣ дае сорочку бѣлу.
Ой колижъ ты дѣвчиночку, сорочку обробила,
та якъ же ты цѣлый тыждень на роботу ходила.
Въ понедѣлокъ дуже рано сорочку намочила,
а вôвторокъ дуже рано, сорочку золила

а въ середу, дуже рано, сорочку попрала,
а въ четверъ дуже рано, сорочку высушила,
а въ пятницю дуже рано, сорочку склала,
а въ соботу дуже рано, сорочку източала,
а въ недѣлю дуже рано, Василика вбрала.

Пѣснь 71.

Высока верба, высока верба, широкій листь пускае,
велика люба, тяжка розлука, до смерти ся рôвняе.
Чомусь не прійшовъ, чомусь не прійшовъ, колимъ ти [казала,
чись коня не мавъ, дороги не знавъ, чи тя мати не [пускала
Ой я коня мавъ, тай дорогу знавъ, мати ми не збо- [роняла,
най старша сестра, бодай не зросла, сѣдельце сховала.
Найменша сестра, бодай изросла, коника осѣдлала
ой ѣдь братчику до миленькои, щобы ся не гнѣвала,
Ой любилися двое дѣтей сердечнихъ,
а Господь каже розлучу васъ конечно.
Рôкъ ся любили, рôкъ ся любили, а два ся невидѣли,
а якъ ся взрѣли, а якъ ся взрѣли, зъ жалю ся поболѣли.
Дѣвчина лежить, дѣвчина лежить, въ ôтця въ коморочцѣ,
а козакъ лежить, а козакъ лежить, въ зеленій добро- [вочцѣ.
Ой надъ дѣвчиновъ, надъ молоденьковъ, отецъ мати [плаче,
а надъ козакомъ, надъ молоденькимъ, чорный во- ронъ краче.

Ой въ недѣлочку тай дуже рано, въ дзвоны задвонили
а дѣвчину молоденьку слозы облили.
Ой якъ по козакови, по неборакови, тай мене нетреба,
ой кладѣть мене тай молоденьку, где козака треба.

Пѣснь 72.

Гей коню мôй вороненькій, гей коню мôй вороненькій,
самамъ тя кувала.
Повѣръ менѣ мôй миленькій, повѣръ менѣ мôй миленькій
самамъ нôчку спала.

Ой не вѣрю моя мила, не вѣрю, не вѣрю,
не вѣрю, не вѣрю.
Бо стояла жовнярина, бо стояла жовнярина,
на твоимъ подвѣрю.

То не жовнѣръ мôй миленькій, то не жовнѣръ мôй [миленькій,
тай не жовнярина,
То зацвила на подвѣрю, то зацвила на подвѣрю,
ружа тай калина.

Якбы ружа тай калина, якбы ружа тай калина,
була такъ зацвила,
То не була-бъ твоя сука
такъ страшно завила.

Пѣснь 72.

Мала мама сынка, сынка Василька,
Одного мала, въ войско го дала.

Ой иди сынку, тай не вбавляйся,
Выбудешъ рочокъ, назадъ вертайся.

Минае рочокъ, не йде сыночокъ,
Минае другий, не йде сынъ любый.

На третый рочокъ,
Иде сыночокъ.

Ой иде, иде, невѣстку веде,
Ой мати сыномъ утѣшилася, а на невѣстку завѣру-
[силася.

Дае сынови меду и вина,
А невѣсточцѣ двѣ трутизночцѣ.

Сынъ вина не пивъ, пôдъ коня вылявъ,
А трутизночковъ ся передѣливъ.

Поховала мати сына передъ ôкнами,
А невѣсточку за воротами.

Ой за сыномъ отецъ мати плаче,
А за невѣстковъ, чорный воронъ краче.

Пѣснь 73.

Ой кину я камѣнь въ яму,
а онъ впавъ по при яму,
не будемо сердце въ парѣ
черезъ твою маму.

Твоя мама говорила,
моя мама чула,
твоя мама говорила,
що я волоцюга.

Най я буду волоцюга,
га най ся волочу,
давай менѣ штыри волы,
чи я тебе хочу.

Давай менѣ штыри волы,
щей пяту корову,
чи жъ я тебе потребую
на свою обору.

Ой думаешъ моя мамко,
думаешъ, думаешъ,
тай де мене молоденьку,
на зиму подѣешъ.

Ой думаешъ моя мамко,
тай будешъ думати,
недай мене за вдôвця,
тай на его дѣти.

Ой прійшла-жъ я до ненечка.
давай неньку волы,
бо не можу догодити,
своей лихôй доли.

Ой що-жъ тото за зѣлечко,
тай перекоти поле,
недай мене за старого,
що бородовъ коле.

Ой дай мене моя мамко,
за молодого хлопця,
тай щобы я процвѣтала,
якъ рожа въ городци.

Якъ вы мене силуете,
а я пôйти пôйду,
ой Боже мôй милостивый,
возьми собѣ бѣду.

Якъ вы мене силуете
а я пôйти мушу,
ой Боже мôй
возьми зъ дѣда душу.

Ой дѣду мôй дѣду,
я на гуляня пôду,
ты дивися до дитины,
бо ти днн доѣду.

Ой прійшла я изъ гуляня,
дивлюся въ колыску,
а дитина не купана,
я дѣда по пыску.

Въ Самушинѣ нема поля,
лишъ самî клинцѣ,
въ Самушинѣ ходятъ хлопцѣ,
такъ якъ чорнобривцѣ.

Въ Самушинѣ нема поля,
лишъ самî загоны,
въ Самушинѣ ходятъ хлопцѣ
такъ якъ тî драгоны.

Въ Мосорôвцѣ нема поля,
лишъ самî городы,
въ Мосорôвцѣ ходятъ хлопцѣ,
такъ якъ дѣдоводы.

Чія-жъ тото дѣвчиночка,
тай така гонорна,
въ неи очи, якъ у жабы,
голова якъ жорна.

Чія-жъ тото дѣвчиночка
въ червоній хустцѣ,
она-жъ то си гоноруе,
якъ заяць въ капустѣ.

Чія-жъ тото дѣвчиночка,
такъ хорошо вбрана,
не берѣтъ ю хлопцѣ въ танецъ,
най чекае пана.

Пана нема,
а пôпъ не приѣде,
хиба того дочекае,
що по свиняхъ ѣде.

Не бувъ я въ дѣвчиночки,
лишъ на святый вечерь,
не мôгъ-емъ ся надивити,
якъ на фôстъ овечій.

Ой неньку-жъ моя неньку,
тай ненюжъ мôй неню,
пустѣть мене у Канаду,
я тамъ ся оженю.

Буду собѣ выбирати
одну одиначку,
щобъ не мала больше вѣна,
лишъ курку, тай качку.

Ой ставъ же я
та качку доѣти,
вставай моя жѣнко
за ноги держати.

Ой ставъ же я дуже рано,
тай ще не вмивався
якъ ми дала качка въ груды,
ажъ ногами вкривя.

Упавъ толубъ до хорôмъ,
голова до хаты,
буду я тото
до смерти памятати.

Ой дѣвчино дѣвчиночко,
я съ тобовъ кохався,
а ты менѣ ôтповѣла,
а я тобѣ вклався.

Вклавимъ ти си
а якже, а якже,
накладу я мамѣ твоей,
а татови также.

Ой богацка дѣвчиночка,
богацка богацка,
панѣ сорочка пожичена,
а горботка громацка.

Ой йди дѣвче въ танецъ,
якъ тя хлопецъ проситъ.
бо возме тя пелехатый,
що решетаноситъ.

Чія тота дѣвчиночка,
тай такъ чупурится.
еи песъ кудлатый,
горботки держится.

Ой у саду садовина,
а за садомъ терличъ,
иди, иди товаришу
дѣвчину ми выкличъ.

Ой не выйшла дѣвчиночка,
але выйшла мати,
ой кто хоче моей дѣвки,
най иде до хаты.

Ой ввôйшовъ я до хаты,
зачавъ ся витати,
а дѣвчина вѣникъ въ руки,
хату замѣтати.

Сѣвъ же я тай на лавку,
зачавъ говорити,
а дѣвчина миски въ руки,
зачинае мыти.

На тôмъ боцѣ, на толоцѣ,
сорока скрегоче,
сама мама миски мые,
бо дѣвка не хоче.

Ой любивъ я дѣвокъ сорокъ,
а молодиць триста,
дяковати Господеви,
що ще душа чиста.

Ой пôйшовъ я тай до попа,
взявъ ся сповѣдати,
маю грѣхôвъ сорокъ мѣхôвъ
не можъ завязати.

Ой спѣваю, я спѣваю,
бо менѣ ся хоче,
бо ще мою головочку,
нѣкто не клопоче.